Transcriere: Subversiv cu Oana Eftimie, ep. 36

Cazul Georgescu: contradicții, abuzuri și represiune politică

Invitat: Dan Tomozei · Canal: AGORA · Publicat: 14 octombrie 2026

Notă: transcriere curățată după subtitrările YouTube generate automat (diacritice, punctuație, împărțire pe replici). Împărțirea pe vorbitori este dedusă din text, intervențiile suprapuse sunt comprimate, iar pasajele care nu au putut fi reconstituite sunt marcate [neclar]. Marcajele de timp provin din cuprinsul din descrierea videoclipului și sunt orientative. Afirmațiile aparțin vorbitorilor și nu au fost verificate.

Fragmente din deschiderea episodului

(Citate din discuție, derulate la început; apar integral mai jos.)

> *„Eu am încercat să o caut, la rândul meu. Doamna Georgescu a încercat să mă găsească pentru că a văzut primul nostru dialog.”*

> *„Vorbim despre un om care este băgat în arest preventiv după mai bine de cinci ani de la producerea unor fapte, la mai bine de patru ani de la prima sesizare și la mai bine de doi ani de când procurorii DIICOT au dosarul în față. Cum au reușit oamenii ăștia în șapte-opt zile să mai producă încă 13 biblioraftur de documente? Procurorii și judecătorii au considerat că domnul Georgescu trebuie reținut pe argumente și formule de genul – și mi-am notat – «ar fi», «s-ar putea», «surse credibile». Un judecător a arătat negru pe alb că procurorii se bazează doar pe prezumții și doar pe presupuneri. Din nicio probă administrată de procurori nu reiese că domnul Călin Georgescu ar fi cerut sau primit vreo sumă de bani sau că ar fi făcut promisiuni menite să inducă în eroare.”*

> *„În opinia separată, doamna judecător subliniază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a dispune luarea măsurii arestării preventive.”*

> *„Absolut nimeni, din punctul meu de vedere, din Parlamentul de la București sau dintre reprezentanții trimiși de România la Parlamentul European nu se bucură de credibilitatea domnului Georgescu. Domnul Georgescu, în mod absolut, trebuia umilit public. Puterea de la București, începând cu președintele și guvernul demis, dar și partidele parlamentare, au absolut tot interesul să caute să-l scoată din spațiul public pe domnul Georgescu. Sistemul generează permanent câte un dușman pentru a capta mințile sărace.”*

> *„Dar pentru că ați vorbit de doamna Cristela Georgescu, am spus-o și repet: sunt în legătură constantă cu familia Georgescu de o vreme.”*

Introducere

[00:00:00 – Intro]

Oana Eftimie: În urmă cu două săptămâni am filmat împreună cu jurnalistul Dan Tomozei un dialog despre noul dosar deschis împotriva lui Călin Georgescu și despre motivele pentru care, pe baza informațiilor și documentelor pe care le aveam atunci, am considerat că ne aflăm în fața unui dosar cu o puternică miză politică.

Între timp, lucrurile au evoluat dramatic, aș putea spune. Dacă la momentul filmării Călin Georgescu se afla sub control judiciar, pe 29 septembrie un complet de divergență al Curții de Apel București a decis arestarea sa preventivă pentru 30 de zile. Ce anume i-a determinat pe

judecători să schimbe măsura controlului judiciar cu cea a arestării preventive? De ce privarea de libertate a devenit necesară în cazul unui om care s-a prezentat în fața autorităților și nu s-a sustras cercetărilor, nici în acest dosar, nici în celelalte cauze în care este anchetat? Ce riscuri concrete au identificat judecătorii și pe ce argumente și probe și-au întemeiat decizia?

Astăzi continui discuția cu jurnalistul Dan Tomozei. Dacă în primul episod am vorbit despre excesele mediatice și scurgerile de informații din anchetă, astăzi analizăm dosarul, probele invocate și motivarea arestării preventive, aducând argumentele finale pe care se bazează raționamentul nostru privind caracterul politic al acestui dosar. Bun venit din nou, domnule Tomozei.

Dan Tomozei: Sărut mâna, doamnă Oana Eftimie. Vă mulțumesc pentru invitație.

Oana Eftimie: Și eu vă mulțumesc pentru că avem oportunitatea să mai clarificăm anumite elemente din dosar, acum că avem și motivarea. De la prima noastră discuție până acum am asistat la arestarea preventivă a domnului Călin Georgescu și, în urmă cu câteva zile, așa cum spuneam, a fost publicată această motivare. Care sunt elementele concrete care au stat la baza deciziei de arestare preventivă și cât de solide sunt aceste argumente?

Dosarul, motivarea și opinia separată

[00:05:28 – Procurorii și 2 din 4 judecători au considerat că domnul Georgescu trebuie reținut pe argumente de genul „ar fi”, „s-ar putea” și „surse credibile”]

Dan Tomozei: Stimată Oana Eftimie, aș vrea să începem dialogul de astăzi spunând celor care ne urmăresc – sau eu, cel puțin, doresc să subliniez asta – că nu suntem în dialog pentru că pe mine mă interesează like-urile, vizualizările sau spectacolul mediatic. Sunt aici pentru că, așa cum am făcut de 35 de ani de când fac presă, m-a interesat ca oamenii să nu sufere fără rost.

Iar argumentele pentru care procurorii au considerat că un om – de fapt doi – trebuie reținuți, privați de libertate... iar doi judecători din patru – și e foarte important să reținem asta: doi din patru, nu a existat o poziție majoritară – doi, procurorii și judecătorii, au considerat că domnul Georgescu trebuie reținut pe argumente și formule de genul – și mi-am notat – «ar fi», «s-ar putea», «surse credibile». Exact modalitățile și instrumentele cu care prolifera presa din democrație.

Eu, atunci când am început în presă, la începutul anilor ’90 – și de asta prefer să repet că sunt gazetar, nu jurnalist – erai responsabil pentru fiecare cuvânt pe care îl puneai în ziar, pe foaie, cu care oricine putea să meargă în instanță. Exista atunci Codul penal, articolele 205 și 206, insulta și calomnia, în timp ce astăzi nu mai avem aceste articole din Codul penal pentru că suntem democrați, putem scrie și spune absolut orice despre absolut oricine.

Mai dezvălui un argument pe care trebuie să-l știe cei care ne urmăresc: noi am pregătit acest dialog. Eu unul am citit peste 200 de pagini de documente din cazul Georgescu. Am stabilit mai mult de 15 puncte de dialog, motiv pentru care cei care ne urmăresc trebuie să știe că discutăm argumentat, pe probe, nu jurnalistic. O facem gazetărește.

Repet, suntem în situația în care discutăm despre un om privat de libertate, un om împotriva căruia nu a fost adus absolut niciun argument juridic. Și, mai mult decât atât, vorbim despre un om care este băgat în arest preventiv după mai bine de cinci ani de la producerea unor fapte, la mai bine de patru ani de la prima sesizare și la mai bine de doi ani de când procurorii DIICOT au dosarul în față. Practic, suntem în fața unui spectacol politic și, așa cum am afirmat din prima clipă, suntem în fața unui dosar și a unui proces politic intentat domnului

Georgescu. Pe mine, în special, mă interesează aspectul și argumentul, nu neapărat domnul Călin Georgescu, pentru că vorbim despre orice om, orice român aflat în aceeași situație.

Oana Eftimie: Ați spus – și am spus împreună în ediția trecută – că este vorba de un dosar politic. Cred că dumneavoastră aveți cele mai corecte argumente ca să susțineți acest caz și aș vrea să vă las să le expuneți fără să vă întrerup. Și, ulterior, aș vrea să vedem de ce nu a fost prezentată în presa mainstream opinia separată a doamnei judecător Cristina Grecu.

[00:08:36 – Presa „mainstream" nu este decât presa plătită din subvențiile de partid de către toate partidele parlamentare de la București, o presă înregimentată politic]

Dan Tomozei: Pentru că nu era împotriva domnului Georgescu. Or, presa mainstream, cum o numiți dumneavoastră, nu este alta decât presa plătită din subvențiile de partid de către absolut toate partidele politice parlamentare de la București. Este o presă înregimentată politic, cu foarte mici excepții. Am văzut și puncte de vedere ale avocaților domnului Georgescu, ale membrilor familiei domnului Georgescu, fapt care mă face să cred că trăim realmente într-un scenariu, dar un scenariu care ne demonstrează că lucrurile se întorc pe dos, nu așa cum și-au propus scenariștii și regizorii.

Eu mi-am notat șase argumente pentru care dosarul în care este implicat domnul Călin Georgescu este unul cu evidentă conotație politică. Primul și cel mai puternic argument al meu este acela că, în absolut toată presa, deși se vorbește de un grup infracțional organizat, de un grup format din persoane extrem de periculoase la adresa societății, singurul subiect al dezbaterilor, singurul subiect al acuzațiilor lansate de presă, singurul vizat este domnul Călin Georgescu. Este singurul portretizat negativ, deși nu a fost făcută absolut nici până astăzi proba că domnul Călin Georgescu a cerut sau a primit vreun ban.

După aceea, susțin că este un dosar cu miză politică pentru că în acest dosar, deși aveau obligația de reținere, s-au exprimat și politicieni, dar – mai mult și mult mai grav – s-au exprimat președintele României, premierul demis al României, liderul celui mai mare partid din Parlamentul României, oameni având calitate politică, direct implicați în anularea alegerilor și câștigători ai procesului de anulare a alegerilor din 2024. Vorbesc de președintele Nicușor Dan, de premierul Ilie Bolojan, de președintele PSD, Sorin Grindeanu. Oamenii ăștia trebuiau să se abțină măcar din bun-simț, dacă nu dintr-o decență de poziție publică. Or, oamenii ăștia n-au niciun fel de jenă să se exprime, deși la rândul lor ei sunt cei care oricând pot fi acuzați, de această dată cu probe, probe pe care le avem toți la îndemână. Vorbim de finanțările și de conturile făcute din bani publici pentru campania electorală. Oamenii ăștia n-au niciun fel de reținere.

[00:11:20 – Cei care dețin frâiele puterii sunt șantajabili de către cei care i-au construit dosarul lui Călin Georgescu]

De ce cred că nu au nici cea mai mică reținere? Pentru că ei sunt cei care au frâiele puterii și, mai mult decât atât, la rândul lor sunt șantajabili de către cei care au făcut dosarul domnului Georgescu.

Apoi, suntem în fața unui dosar politic pentru că acest dosar are evident miză politică, dar, așa cum am spus, această miză politică se sparge exact în fața celor care au instrumentat cazul, pentru că s-a sperat că, dacă domnul Georgescu este reținut și este îngropat cu un alt dosar, românii vor renunța la susținere. Uite că oamenii sunt în stradă – și sunt unul dintre cei care apreciază în mod deosebit românii care au ieșit la București, în țară sau în Europa. Pentru că au fost oameni care au înțeles un singur lucru: nu că domnul Călin Georgescu are sau nu are vreo vinovăție, ci ce înseamnă democrația. Dacă respecți drepturile și libertățile, ești obligat să nu faci acuzații fără probe și, mai mult decât atât, să nu reții înainte de a prezenta o probă.

Subliniez: la dosar, în momentul reținerii inițiale de 24 de ore, în momentul spargerii casei domnului Georgescu, a familiei Georgescu, în momentul în care a fost dispusă reținerea pentru 30 de zile, procurorii nu au avut la dosar absolut niciun motiv, niciun argument juridic, argumente care nu au fost probate. Mai mult decât atât, un judecător a arătat negru pe alb că procurorii se bazează doar pe prezumții și doar pe presupuneri.

[00:13:40 – Care e argumentul pentru care ceilalți din „grupul infracțional periculos" nu sunt luați în seamă de către presă?]

Un al patrulea argument: atâta vreme cât organele de cercetare, politicienii și mass-media controlată, subvenționată politic de la bugetul de stat, evită să discute despre cei direct implicați în dosar – vorbim de cei care au luat în mod real bani, cei care au negociat, cei care au fost implicați de la bun început în dosar – oamenii aceștia sunt absolut invizibili pentru presă. Singurul vinovat și singurul tocat mărunt este domnul Georgescu. Care e argumentul pentru care ceilalți din grupul infracțional periculos nu sunt luați în seamă de presă? Despre ei nu știm nimic.

Mai mult decât atât, vorbim despre scurgeri din dosar în faza de cercetare penală, în faza percheziților, date și informații scurse și după momentul reținerii pentru 30 de zile. Oricine avea acces la aceste informații. Până la un moment dat, doar procurorii – și am făcut, în discuția anterioară, demonstrația că de pe un cont de WhatsApp al procurorilor au fost încărcate imaginile și pe site-ul DIICOT, în comunicatul de presă, și tot de pe WhatsApp, sigur, au plecat către presă documentele și imaginile neblurate, nemascate. Apoi, totul este canalizat pe domnul Georgescu.

Și un alt capăt pentru care spun că este un dosar politic: este vorba de un dosar cu mizări politice, dosar în care domnul Georgescu, în mod absolut, trebuia umilit public. Și iar nu înțeleg cum se face jurnalism – nu gazetărie – în România și în lumea democrată. Câtă vreme avem – și ieri am văzut imagini din curtea DIICOT – eu înțeleg că jurnalistul are acces pe spațiul public, pe domeniul public. Curtea DIICOT nu mai este domeniul public. Am văzut camere pe trepied, camere video de la televiziuni care îl filmau pe domnul Georgescu încătușat. Aceasta este o formă de tortură și de represiune nedreaptă la adresa domnului Georgescu. Câtă vreme, repet, doar el este vizat și totul, repet, este o suspiciune a procurorilor. Absolut nicio probă.

Și încă un argument și o să mă opresc, pentru că sunt nenumărate: eu am notat 14 pagini de neconcordanțe și de probleme urmărind încheierile de ședință în urma cărora inițial a fost pus în libertate, după aceea a fost reținut, după aceea reținut la 30 de zile de arest preventiv.

[00:16:04 – Este evident un dosar politic câtă vreme, ne place sau nu, Călin Georgescu este liderul opoziției]

Este evident că este un dosar politic. Câtă vreme domnul Georgescu, ne place, nu ne place, este liderul opoziției, este liderul politic din România care nu s-a temut încă din 2024 – dar mai devreme, chiar după 2022 – să spună că în Europa e nevoie de pace, că este nevoie de dialog cu absolut toate țările, indiferent de direcție, că vorbim de vest sau de est, și este principalul lider politic credibil din România de la ora actuală. Absolut nimeni, din punctul meu de vedere, din Parlamentul de la București sau dintre reprezentanții trimiși de România la Parlamentul European nu se bucură de credibilitatea domnului Georgescu. În aceste condiții, puterea de la București, începând cu președintele și guvernul demis, dar și partidele parlamentare, au absolut tot interesul să caute să-l scoată din spațiul public pe domnul Georgescu. Dacă nu se poate să-l scoată din atenția publică, măcar să-i blocheze accesul la o viitoare posibilă candidatură pentru o funcție înaltă sau o altă poziție în stat.

Oana Eftimie: Domnule Tomozei, așa cum ați subliniat mai devreme, din nicio probă administrată de procurori nu reiese că domnul Călin Georgescu ar fi cerut sau primit vreo sumă de bani sau că ar fi făcut promisiuni menite să inducă în eroare. Mai mult, numele său nu apare în plângerea inițială, ci este introdus ulterior, după câțiva ani, în urma unei declarații făcute de un inculpat care devine în modul ăsta martor denunțător. În aceste condiții, pe ce se sprijină de fapt acuzațiile? Doar pe suspiciuni ale procurorilor?

[00:18:16 – Este inacceptabil ca un procuror să-și argumenteze acuzarea pe surse din presă]

Dan Tomozei: În lipsa unor fapte – suspiciuni rezonabile. Și ce le face rezonabile? Suspiciunile devin rezonabile prin următoarele formulări, așa cum am arătat: «ar fi», «s-ar putea», «surse credibile». Și ceea ce este absolut inacceptabil pentru mine, în calitate de gazetar, este ca un procuror să-și argumenteze acuzarea pe surse din presă. Este absolut inacceptabil. De ce spun asta? Pentru că în argumentația lor procurorii – și nu o să menționez instituțiile de presă – fac trimitere la trei site-uri de presă, două din România și unul din Italia, pentru a argumenta nimic. Pentru că, în mod real, domnul Georgescu, deocamdată, cel puțin până în momentul reținerii preventive pe 30 de zile, nu a putut fi agățat – ca să vorbim în jargon – cu absolut nimic, lucru subliniat inclusiv de doi judecători de drepturi și libertăți. Prin urmare, procurorii se joacă, procurorii fac politică, și eu nu îmi doresc decât ca, fie vorba de domnul Georgescu, fie vorba de Tomozei, fie vorba de Eftimie, fie vorba de absolut oricine, să nu avem parte de astfel de procurori și judecători care se joacă cu viața și cu sănătatea nu doar a unor oameni, ci a unei familii, cu liniștea unor copii minori, și mai ales să se joace cu democrația.

[00:19:59 – Nu mai avem democrație. Suntem într-o formă de dictatură a puterii deținute efemer de cei de la putere]

Pentru că ceea ce avem astăzi în România, revelat prin acest proces, prin acest dosar, este că nu mai avem democrație. Suntem într-o formă de dictatură a puterii deținute efemer de cei care astăzi sunt la putere: președinte, premier demis, formulă parlamentară, grupări mai mult sau mai puțin majoritare politic. Repet, sunt doar suspiciuni, nici măcar aparențe rezonabile.

Oana Eftimie: Mi se pare foarte important să revenim la opinia separată a judecătoarei Cristina Grecu, pentru că, dincolo de faptul că s-a opus arestării preventive, a pus sub semnul întrebării însăși consistența acuzațiilor și lipsa elementelor care să ducă la ideea de grup infracțional organizat. Cu alte cuvinte, nu a contestat doar necesitatea măsurii preventive, ci întregul caz, întreaga construcție a procurorilor. Consider că ar fi trebuit ca opinia ei separată să ocupe mai mult spațiu în mass-media mainstream, așa cum am spus mai devreme. Dar, pe lângă chestia asta, ar trebui să o luăm de la început și să discutăm cum am ajuns în punctul ăsta, care sunt elementele. Pentru că avem, după cinci ani de la producerea faptelor, abia în 2026 încep să se judece – să se judece această plângere, până la urmă, că e vorba de o plângere. Aș vrea să explicăm un pic oamenilor ce s-a întâmplat de fapt, ca să nu mai existe niciun fel de neclarități, pentru că, în lipsa acestor argumente, spațiul public este complet ocupat doar de vocea celor care acuză, în isteria lor, tot felul de înșelăciune, scrocherii, fără să aibă habar de cum a fost construit acest caz.

[00:22:22 – Judecătoarea care face opinie separată spune că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru arestarea preventivă]

Dan Tomozei: Insist. Doamna Eftimie, să arăt că sunt doi judecători care s-au exprimat, așa cum ați...

Oana Eftimie: Este vorba și de cel care a luat măsura controlului judiciar, primul judecător.

Dan Tomozei: Da, primul judecător și opinia separată a celui de-al doilea judecător, care nu face decât să egaleze, dacă vreți, scorul pentru care două persoane sunt private de libertate. Și am să citesc din motivare: «În opinia separată, doamna judecător subliniază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a dispune luarea măsurii arestării preventive.» Mai mult decât atât, judecătorul arată că acuzația referitoare la constituirea unui grup infracțional organizat nu evidențiază existența unei structuri organizate. Prin urmare, procurorii se hazardează în afirmații. Pentru că, mai mult decât atât, procurorul nu stabilește o ierarhie. Dacă tot ai o grupare cu o structură, nu spui «Georgescu este principalul criminal» pentru că așa a apărut, după mulți ani de la producerea faptei, o declarație formulată de partea vătămată, iar procurorul nu face decât să preia o acuzație fără să o controleze, fără să o probeze.

După aceea, existența și activitatea grupului infracțional organizat a fost – până când, și tot judecătorul de drepturi și libertăți ne spune – până probabil în 2023. Prin urmare, nu pot fi deduse exclusiv din pretinsa persistență a stării de eroare a părții vătămate. Adică, doar pentru că domnul Leu face o afirmație, procurorul nu poate deduce că într-adevăr a existat un grup organizat. Mai mult decât atât, repet, în 2021 s-a întâmplat treaba. În 2022 a fost făcută prima plângere la Parchetul de pe lângă Tribunalul București. Nu s-a întâmplat nimic. În 2023 dosarul a ajuns din nou la procuror, pentru că a fost făcută o nouă plângere.

Oana Eftimie: Vă întrerup puțin. În 2022, în prima plângere...

Dan Tomozei: În 2021 a fost făcută prima pl... în 2020... Da, de fapt... nu, aveți dreptate. 24 octombrie 2022.

Oana Eftimie: Bun. Persoana vătămată pe cine a indicat ca autori ai înșelăciunii? Apare numele lui Călin Georgescu atunci?

Dan Tomozei: Nu, nu. De asta spun: fapta s-a produs în 2021, iar domnul Călin Georgescu nu apare succesiv în două declarații, una olografă, una transcrisă oficial de poliție, semnate de partea vătămată. Domnul Georgescu apare în dosar abia în 2024, la trei ani de la producerea – ca să formulăm în termenii procurorilor – presupuselor fapte, aflate sub o suspiciune rezonabilă. Este clar că la dosar există proba transferului celor 1,1 milioane de euro, dar absolut sub nicio formă – deocamdată, până la momentul percheziției, până la momentul spargerii casei familiei Georgescu, până la momentul reținerii, până la momentul arestului preventiv de 30 de zile – nu a fost făcută, până astăzi, absolut nici cea mai mică dovadă că domnul Călin Georgescu a primit sau a cerut vreun ban. Or, asta repetă și judecătorul de drepturi și libertăți: că abia la 12 februarie 2024, la trei ani după producerea faptelor, după ce vătămatul Leu a făcut transferul de bani, după ce a făcut două plângeri oficiale, abia în februarie 2024 își aduce aminte și de Călin Georgescu. Nu vă supărați, eu, atunci când cineva mă înșeală sau mă fură, nu uit nici măcar o zi. Nu.

Oana Eftimie: Mai ales când această persoană este acum prezentată ca liderul grupului infracțional. Adică nu văd cum ar fi putut să-l uite patru ani de zile pe liderul grupării infracționale.

Dan Tomozei: Iar aspectele acestea sunt reținute de judecătorii de drepturi și libertăți, nu de oricine. Nu spun eu. Repet, discutăm pe documente. [suprapunere de voci]

Oana Eftimie: Da, vă rog. Vă las să continuați și apoi aș vrea să discutăm puțin despre acel transfer cu titlul de împrumut făcut de socrul domnului Călin Georgescu, de tatăl Cristelei Georgescu, pentru că este unul dintre argumentele care sunt folosite acum pentru a întări toate aceste acuzații.

Dan Tomozei: Vreau să mai subliniez un singur aspect. Judecătorul susține că se constată existența unor neconcordanțe între versiunile prezentate succesiv cu privire la locul și participanții la întâlniri, cât și în ceea ce privește rolul persoanelor implicate, destinația urmărită a fondurilor și explicațiile oferite pentru efectuarea transferurilor bancare. Asta ne spun judecătorii ca replică la acuzațiile formulate de procuror. Nu vă supărați, ce fel de procurori, mai slabi decât jurnaliștii? Pentru că eu, în calitate de gazetar, neavând clare faptele și probele, nu îmi pot permite să formulez absolut niciun fel de acuzație împotriva nimănui, împotriva tuturor aparențelor sau suspiciunilor rezonabile.

Pentru că ați întrebat de împrumut: în data de 6 octombrie 2023 – vorbim după doi ani de la producerea faptelor prezentate de procurori, așa cum am mai spus – socrul domnului Călin Georgescu a făcut un transfer către Leu Răzvan Liviu, un transfer bancar, prin urmare transparent, public, în valoare de 118.000 de lei. Procurorii au evaluat, probabil la cursul zilei, la data respectivă, 20.000 de euro. Însă dumneavoastră, fiind un om cu implicare directă în mediul de afaceri, știți mai bine decât mine că, atunci când faci un transfer bancar, trebuie să menționezi motivația, motivul transferului. Or, la detaliile tranzacției, în momentul în care domnul Moldoveanu Vasile, socrul domnului Georgescu, menționează «împrumut», iar în momentul primirii celor 118.000 de lei Leu Răzvan Liviu consemnează – lucru reținut inclusiv de procurori – «ajutor pe care îl oferă Călin Georgescu». Eu nu am acces la domnul Călin Georgescu ca să-l întreb ce s-a întâmplat în acel moment, dar acest argument al procurorilor este dinamitat sau autodinamitat.

De ce procurorii nu au pus o întrebare simplă domnului Leu? Să ne explice încă o dată și să pună la dosar încă o dată: dacă a fost împrumut și a fost acceptat ca atare, ce s-a întâmplat și de ce a venit împrumutul ăsta după doi ani? Iar, așa cum am avut eu discuții cu cei [neclar] – ca să folosesc termeni jurnalistici apropiați, sau îmi este atât de greu să fac jurnalism, prefer gazetăria – acomodați cu dosarul, eu am toate suspiciunile rezonabile și, ca să citez, «ar fi», «aș fi îndreptățit să cred» sau «aș putea să susțin, pe surse credibile» că domnul Călin Georgescu a fost subiectul unui șantaj și, pentru că voia să se elibereze de acest șantaj, a cedat șantajului și a făcut acest transfer. Sper… este singura explicație cu argumente rezonabile până în momentul în care o să pot să am o discuție cu domnul Călin Georgescu. Repet, este un împrumut acceptat ca atare, reținut inclusiv de procurori sub această formă; repet: «ajutor pe care îl oferă Călin Georgescu».

Oana Eftimie: În discuția noastră de acum două săptămâni ați menționat că, în cursul anchetei, au fost încălcate drepturile și libertățile familiei Georgescu. În cazul ăsta, informațiile nepublice au ajuns în presă înainte să fie comunicate persoanelor vizate și avocaților acestora. Imaginile au fost difuzate din timpul percheziției și, evident, prezentarea publică a unor informații a exagerat gravitatea faptelor cercetate. Cum justificați acum aceste practici din punct de vedere juridic și chiar și mediatic? Și cum de nu se autosesizează nimeni ca să ancheteze cum au ajuns imaginile în presă și dacă măsurile luate la percheziție nu au fost exagerate pentru cineva care nu se sustrăgea de la anchetă?

[00:32:28 – Am ajuns înapoi în perioada Băsescu–Iohannis, când trinomul DNA–SRI–presă distrugea destine]

Dan Tomozei: Doamna Eftimie, suntem înapoi în perioada Băsescu–Iohannis, din primul mandat al lui Iohannis, când trinomul DNA–SRI–presă distrugea destine. Am scris despre zeci de cazuri în care DNA a intrat cu șenilele în viața unor oameni, oameni care au fost mulți dintre ei reținuți, trimiși preventiv la pușcărie, după care, după ani de zile, instanțele din România au constatat nu doar că sunt nevinovați, ci că fapta nu există. Am toate suspiciunile rezonabile să cred că suntem într-o astfel de situație și că adevărul îl vom afla după ani de zile,

când cei care astăzi fac spectacolul grotesc mediatic și politic nu vor plăti. Pentru că n-am auzit ca doamna Kövesi să fie trasă la răspundere pentru distrugerea vreunei vieți, a unui destin, a unei cariere. N-am auzit ca doamna Kövesi sau procurorii DNA de la vremea respectivă să răspundă pentru moartea fostului judecător Ion Mustață, arestat din ședință, din instanță, târât de la un penitenciar la altul, privat de tratament medical, așa încât a ajuns să moară între două spații de detenție din România. N-am auzit ca cineva să răspundă sub nicio formă.

Ba mai mult, am toate argumentele, nu doar suspiciunile, să spun că președintele Nicușor Dan, fostul premier Ciolacu, fostul președinte PSD, actualul președinte PSD, actualul și fostul lider PNL, Ilie... [neclar] – sunt prea supărat. Nicolae Ciucă, fostul...

Oana Eftimie: ...fostul președinte al PNL, dar actualul premier, Ilie Bolojan.

Dan Tomozei: Ilie Bolojan. Aveam în cap doar „Ilie Sărăcie” [sic] și încercam să nu spun „Ilie Bolojan”. Ei sunt implicați în spălarea de bani publici. Câtă vreme Biroul Electoral Central și Autoritatea Electorală Permanentă din România au drenat zeci de milioane de euro din banii publici pentru campanii electorale anulate și ulterior reluate. Și astăzi suntem în situația în care să vedem că, pe declarațiile de avere ale președintelui, ale partidelor și ale liderilor politici, ale declarațiile publice ale partidelor politice, avem acoperită sursa financiară [neclar]. Prin urmare, ei sunt cei care au folosit bani negri, ei sunt cei care au folosit surse netransparente de finanțare pentru alegerile parlamentare și prezidențiale. Ei sunt cei care astăzi sunt complici la acest dosar politic. Dacă ei erau cu adevărat transparenți și doreau să facă dovada că sunt altfel decât Călin Georgescu, trebuiau să fie primii care să ne arate că sunt altfel. Nu. Ce știm foarte clar este că domnul Călin Georgescu nu a folosit bani publici, nu a solicitat deconturi din bani publici, motiv pentru care, nevrând să fie în mafia politică de la București, iată-l că este în arestul politicii de la București.

Oana Eftimie: Avem o situație pe care țin să o menționez acum, pentru că ea nu s-a mai întâmplat niciodată după ce alegerile prezidențiale au fost anulate în 2024. Absolut toți candidații, nu doar cei care au luat peste 3%, așa cum specifică legea electorală, au primit banii folosiți în campanie înapoi. Înapoi de la noi, din bani publici, evident, dar a fost ca un fel de premiere, ca să nu existe mai multe voci care să conteste măsura anulării alegerilor și să stea toată lumea cuminte. Altfel nu pot interpreta.

Dan Tomozei: Singurii care au vorbit, în 2024, în decembrie, au fost cei care au fost în jurul lui Călin Georgescu; a mai fost doamna Diana Șoșoacă și Elena Lasconi...

Oana Eftimie: ...și George Simion, cu AUR [neclar]. Sunt...

Dan Tomozei: Da. Cei care au fost în jurul domnului Georgescu. Da.

Oana Eftimie: Dar Elena Lasconi, în calitate de persoană publică, privată [neclar], pentru că în calitate de președinte al USR, USR-ul nu s-a deranjat. Și, cu toate astea, doamna Lasconi inițial nu a comentat absolut nimic legat de anularea alegerilor. Ea abia în momentul în care a realizat că nu va fi susținută în noua campanie electorală din 2025 de partidul ei, abia atunci a început să vorbească despre abuzul anulării alegerilor. Deci nici ea nu a avut nimic de comentat în acel moment, și în niciun caz electoratul ei. Să nu uităm de acel „ne-a trecut glonțul pe la ureche”, pe care îl spuneau toți.

Aș vrea să insist, pentru că, dacă avem doi judecători care au menționat că nu se justifică arestul preventiv, mi se pare interesant să discutăm despre motivul pe care îl invocau procurorii, mai exact că cercetarea inculpaților în stare de libertate ar crea o stare de temere asupra persoanelor audiate. Deși chiar judecătorul de drepturi și libertăți a reținut că

procurorii n-au făcut dovada, în ultimii ani, sub nicio formă, că domnul Călin Georgescu a influențat sau a încercat să influențeze mersul anchetei în acest caz. Și mai avem o situație: domnul Călin Georgescu a fost sub control judiciar timp de aproape un an de zile. Controlul judiciar pentru dosarul deschis de procurorul Alexandru Florența s-a încheiat, cred, acum șase luni. Dacă el nu s-a sustras în această perioadă de la anchetă, dacă după ridicarea controlului judiciar nu a încercat să plece din țară, așa cum pretind procurorii, ce ar justifica în momentul ăsta, mai mult decât dorința de a pune presiune și de a da o lecție, măsura arestului preventiv?

[00:40:52 – Sistemul generează în permanență câte un dușman pentru a capta mințile sărace]

Dan Tomozei: Este doar spectacolul mediatic și, spre nerușinarea celor care sunt în presă la București, în România… Din punctul meu de vedere, oamenii ăștia și-au pierdut calitatea de om. Nu mai vorbesc de procurori, nu mai vorbesc de cei care au fost implicați în acest dosar, pentru că în mod cert este un dosar real, dar absolut deloc nu sunt vizați cei care au luat, cei care au cerut, cei care au semnat, cei care au produs transferul de bani și cei care au fost implicați direct în discuții. Or, în momentul în care îți pierzi limitele și, la fel ca în vremea, repet, [ceaușistă?], la fel ca în perioada stalinistă, la fel ca în perioada Inchiziției, singurul lucru care te interesează este să vezi sânge pe asfalt, să vezi oameni suferind, să ai o minimă satisfacție împotriva unui dușman inventat de sistem. Pentru că dușmanul public astăzi, numărul unu, dușmanul poporului este Călin Georgescu, pentru că așa vrea sistemul, așa cum a fost într-o perioadă fostul premier Adrian Năstase, așa cum a fost fostul premier Victor Ponta, așa cum a fost Liviu Dragnea, așa cum a fost Viorica Dăncilă [în subtitrare: „Gheorica”]. Sistemul generează permanent câte un dușman pentru a capta mințile sărace, sufletele sterpe de minimă umanitate, fără să se înțeleagă că după primul spectacol urmează și al doilea, iar acest spectacol este din bani publici.

Până la momentul în care domnul Călin Georgescu a fost arestat – reținut pe domeniul public, da, într-o parcare a unui spațiu de sport – până la acel moment procurorii nu aveau nimic la dosar, aveau doar 12 bibliorafturi de informații adunate de partea vătămată, de domnul Leu. Și am mai subliniat, am mai spus: ce fel de calitate avea domnul Leu ca să facă interceptări, stenograme, să adune probe care oricum nu dovedesc nimic? Mai mult decât atât, de ce procurorii, plătiți din bani publici, plătiți bine din bani publici, nu se sesizează ani de zile cu privire la existența unui grup infracțional organizat și periculos, și așteaptă ani de zile să nu se întâmple nimic, timp în care țin la păstrare un dosar? Vorbim de dosarul în care este astăzi reținut domnul Călin Georgescu. De ce procurorii primesc leafă pentru dosare pe care le țin în nelucrare, pentru ca brusc să devină foarte harnici, dar pe materialul altuia, material colectat în mod ilegal și care nu poate reprezenta o probă? Repet: 12 bibliorafturi, pentru ca până la data de septembrie, când a fost emis mandatul de reținere pentru 30 de zile, dosarul să ajungă la 25 de bibliorafturi. Cum au reușit oamenii ăștia în șapte-opt zile să mai producă încă 13 bibliorafturi de documente? Vă spun cum. După ce au declanșat supravegherea tehnică, după ce a fost dată spargerea imobiliară oficială [sic] – este probabil prima spargere imobiliară oficială transmisă în direct în România, agreată de procurori și de judecători, adică de magistrați – ei au pus toată informația asta în sisteme software de citire a textelor, a tot ce au înregistrat, și uite așa au apărut mii de pagini pe care, repet, am mai spus-o, avocații apărării au avut la dispoziție câteva ore să le parcurgă pentru a formula apărarea. Încă o dată sunt încălcate drepturile și libertățile, dreptul la apărare, libertatea la imagine, și încă o dată subliniez: Călin Georgescu și cei implicați sunt supuși unei represiuni [nedrepte?]. Or, asta pentru că suntem în democrație, pentru că suntem stat european, NATO, și noi ne batem cu absolut oricine, mai ales cu cei pe care nu avem cum să-i dovedim vinovați, și mai ales fără să aducem nicio probă.

Oana Eftimie: Am și o veste bună. Călin Georgescu va fi scos din arest preventiv și plasat în arest la domiciliu. Judecătorul Vlad Andriescu, același magistrat care respinsese inițial solicitarea procurorilor și a dispus doar controlul judiciar, a luat această decizie astăzi. E o mică victorie. Este probabil, mă scuzați, o primă decizie, care poate fi atacată. Va trebui să așteptăm încă 24 de ore, pentru că sunt convinsă că procurorii vor ataca. Da, da, da. Adică n-o să iasă imediat.

[00:45:12 – Avem deja un lanț uriaș de abuzuri și de răsturnări de situație fără nicio probă]

Dan Tomozei: Da, nu poate ieși imediat, dar nu m-ar mira să fie din nou [neclar] și domnul Georgescu să rămână în arestul preventiv. Repet, nu m-ar mira. Aș spera să nu fie cazul. Prefer să fiu rezervat în acest caz, pentru că deja avem un lanț mare, un lanț uriaș de abuzuri și de răsturnări de situație, repet, fără nicio probă. Dacă este așa cum spuneți dumneavoastră, înseamnă că nici astăzi – noi înregistrăm pe data de 13...

Oana Eftimie: 13 octombrie.

Dan Tomozei: Da, suntem la câteva săptămâni bune după data de 21 septembrie. Nici astăzi procurorii, după toate audierile, după toate ascultările, după toate probele prezentate, n-au reușit să facă dovada implicării domnului Georgescu. Și aș vrea să subliniez un lucru, pentru că am văzut la colegii mei jurnaliști din România un neadevăr: doamna Cristela Georgescu nu este martor în dosar. Doamna Cristela Georgescu și nici tatăl dânsei nu sunt parte în acest dosar. Doamna Cristela Georgescu a fost chemată zilele trecute la DIICOT pentru a asista la percheziția tehnică [în subtitrare: „supravegherea la percheziția tehnică”]. Prin urmare, încă o dată, jurnaliștii din România sunt nu doar prost pregătiți și dezinteresați în fața realității, ci sunt și impostori. Pentru că am văzut nenumărate declarații ale doamnei Georgescu, făcute pe scările DIICOT, în care încerca să clarifice realitatea, lucrurile, pentru ca imediat după ce pleca, jurnaliștii pregătiți să combată exact realitatea să facă din nou afirmații sau să strige după domnul Călin Georgescu: „Ce ați făcut cu milionul de euro?” – câtă vreme este dovedit deja, unu, că domnul Georgescu nu a luat niciun ban de la partea vătămată, de la domnul Leu, și doi, că domnul Georgescu nu a cerut. Prin urmare, tu, ca jurnalist, dacă ești responsabil și cu mintea la tine acasă, cum poți să strigi „Ce ați făcut cu banii?”, câtă vreme n-au luat banii?

Mai mult decât atât, legat de bani, pentru că îmi vin nenumărate idei în cap pe care încerc să le clarific – repet, fără să fiu avocatul familiei Georgescu, fără să fiu implicat altfel decât uman în această cauză – toată lumea grijulie și marii colegi valoroși din presa de la București au întrebat din ce trăiește domnul Călin Georgescu.

Oana Eftimie: Da, dar...

Dan Tomozei: Nu e treaba mea să reglementez problema comunicării familiei Georgescu și mai ales a avocaților domnului Georgescu.

Oana Eftimie: E problema lor. Domnul Călin Georgescu, în momentul în care a intrat în alegerile din 2024, avea un cont în care avea peste 200.000 de euro. Iar astăzi procurorii ne spun că a fost pus sechestru pe casa familiei Georgescu și, doi, pe conturile domnului Georgescu, conturi în care mai are 100.000 de euro. Iată din ce trăiește domnul Călin Georgescu: din banii acumulați înainte să revină în țară, pentru un proiect – „Neamul strămoșesc” sau nu știu cum l-a numit – proiectul inițial, și după aceea proiectul politic. Din asta a trăit domnul Georgescu.

Dan Tomozei: Domnul Georgescu... Repet, avocații domnului Georgescu ar trebui să iasă, să devină mai activi în comunicarea și combaterea mizeriilor pe care le promovează presa de la București.

Oana Eftimie: Da, cred că ar fi trebuit să fie clarificat acest lucru mult mai devreme, pentru că a generat toată isteria asta a presei legată de sursa de venit a familiei. Lucrurile erau foarte clare. Într-adevăr, în noiembrie 2024, în declarația de avere a domnului Călin Georgescu, cred că apar peste 2.600, chiar 2.800 [sic] de euro în cont. Și mie mi se pare normal ca un om care a deținut pozițiile pe care domnul Georgescu le-a deținut în tot felul de organisme internaționale să aibă această sumă pusă deoparte. Îmi aduc aminte că la un moment dat a și precizat că a vândut casa pe care au avut-o în Austria la un preț mult mai mare decât cel la care au cumpărat-o și așa mai departe. Asta le-a permis să revină în țară, să-și achiziționeze o casă în țară și să înceapă o viață nouă aici, în România. Mi se pare normal ca un om de vârsta lui, care a deținut funcțiile pe care el le-a deținut, să aibă această sumă pusă deoparte și să-și permită, în condițiile astea în care ei au fost persecutați, în care el a fost dat afară de la Universitatea din Pitești, unde lucra, să se întrețină pe această perioadă. Sunt de acord cu dumneavoastră că ar fi trebuit ca familia sau un comunicator din partea familiei, avocații, să lămurească acest aspect mult mai devreme, ca să nu ajungem în punctul ăsta.

[00:51:48 – De ce nu se duc jurnaliștii curajoși la Nicușor Dan să-l întrebe despre sursele de finanțare din campanie sau la Grindeanu să-l întrebe despre dosarul Nordis?]

Dan Tomozei: Doamna Oana Eftimie, aș vrea să fac o subliniere pentru distinșii colegi jurnaliști din România, care habar n-au despre ce e vorba în acest dosar, fac doar suspiciuni rezonabile, își dau cu părerea și hăituiesc o familie. Dar aș vrea să fac o subliniere de bun-simț: domnul Călin Georgescu este o persoană privată. Eu sunt o persoană privată. Dumneavoastră sunteți o persoană privată. În aceste condiții, nu accept din capul locului să văd că jurnaliștii din România își pun întrebarea, extrem de nervos: „Domnule, din ce trăiește domnul Călin Georgescu?” Este problema lui, este problema mea, este problema dumneavoastră. De ce nu merg acești curajoși jurnaliști la Cotroceni să întrebe din banii cui... O doamnă care n-are nicio calitate oficială consumă bani publici? E vorba de soția domnului președinte Nicușor Dan. De ce domnul Nicușor Dan nu ne spune care a fost sursa de finanțare? Pentru că el a încasat bani de la bugetul public. De ce nu se duc jurnaliștii curajoși peste domnul Grindeanu să clarifice o dată dosarul Nordis? De ce nu se duc la Ciolacu, la Ciucă, la toți cei care au candidat și au luat bani în 2024, bani publici, să ne spună ce s-a întâmplat cu banii ăia, ce s-a întâmplat la alegeri? Prin urmare, ceea ce încerc să subliniez este că o persoană privată nu este supusă acelorași rigori ca o persoană plătită din bani publici, care este obligată la transparență pentru a nu fi supusă suspiciunilor rezonabile de corupție.

[00:53:07 – Gruparea „Getica”, susținută deschis de USR, este în palierul firesc al celor care coordonează Europa de azi și România]

Oana Eftimie: Domnule Tomozei, în intervenția pe care ați avut-o împreună cu Cristela Georgescu la Marius Tucă, aceasta a povestit că, la momentul percheziției, când s-a trezit cu mascații în casă, a crezut în primă instanță că este vorba de gruparea de mercenari care i-a tot amenințat în această perioadă. Bine, ei au primit amenințări din multe locuri, însă vorbim despre această grupare pentru că ei au reușit să scape complet de sub radarul autorităților, deși sunt sute de plângeri împotriva lor. De ce nu intervin autoritățile și în cazurile astea? Pentru că doamna Cristela chiar a subliniat o problemă foarte importantă: gruparea „Getica”, susținută în mod deschis de cei de la USR, este în palierul firesc al celor care coordonează Europa de azi și România.

Dan Tomozei: Da. Doamna Cristela Georgescu și domnul Georgescu, familia Georgescu, a fost amenințată nu doar de cei de la Getica; dumneavoastră sunteți în listă, cu poză, și nu numai dumneavoastră, prieteni comuni sunt în lista celor de la Getica. Iar autoritățile se fac că nu observă aceste amenințări aproape bezmetice, demente, pentru o idee de democrație.

Inclusiv existența acestei organizații ne arată că nu suntem în democrație. Dacă eram în democrație, autoritățile ar fi intervenit, mai ales atunci când membrii Getica s-au filmat având arme de foc și amenințând. Mai mult decât atât, atunci când cei de la Getica au anunțat că organizează cursuri și traininguri de asalt cu drone și tot felul de arme... Or, vedem că cei de la Getica sunt de partea bună a situației. [ironic]

Dar, pentru că ați vorbit de doamna Cristela Georgescu, am spus-o și repet: sunt în legătură constantă cu familia Georgescu de o vreme. Am mesaj și citesc: „S-a decis arest la domiciliu, însă așteptăm să vedem ce face DIICOT și dacă ajungem la Curtea de Apel pentru controlul judiciar. Nu ne entuziasmăm.” Încă o dată, doamna Georgescu îmi face demonstrația unei adevărate doamne, extrem de rațională, deși situația este una tragică: să te trezești cu oameni înarmați în casă la 6:00 dimineața, să ai copilul minor – dar nu contează că e minor – să ai tatăl, să ai copilul păzit de mascați înarmați, cu arme de foc, cu mitraliere. Cine poate să treacă peste un asemenea șoc emoțional? Cine dă înapoi familiei Georgescu aceste zeci de zile, orele de teroare la care au fost supuși? Cine dă înapoi românilor, în general, toată această perioadă în care am asistat și asistăm la un spectacol produs de autoritățile publice? Ce face Getica nu este decât o mică parte din spectacol.

[00:57:48 – Au mai existat măsuri abuzive ale statului și împotriva altor lideri politici, dar oamenii au ieșit în stradă doar pentru Călin Georgescu]

Oana Eftimie: Mă bucur. Eu aș spera totuși că, după toată tentativa asta de inflamare acolo unde nu era de fapt nimic, autoritățile nu vor îndrăzni să meargă mai departe și măcar să avem această mică victorie a arestului la domiciliu, chiar dacă și acesta este nedrept. Este o măsură pe care, acum două-trei săptămâni, am fi considerat-o... nu știu, deja ne-am adaptat cu inacceptabilul, pentru că acum două-trei săptămâni această măsură ar fi fost inacceptabilă, iar acum este răul cel mai mic.

Printre lucrurile foarte frumoase care s-au întâmplat în ultimele două săptămâni a fost că, zi de zi, sute, în anumite seri mii – spre 5.000, aș putea spune, pentru că am fost și eu în câteva seri, și ce am estimat eu în urmă cu o săptămână, în weekend, acolo erau 5.000 de oameni – acești oameni au ieșit seară de seară în sprijinul domnului Călin Georgescu. Au fost niște momente foarte frumoase acolo, intonarea imnului. Și cred că ce se strigă cel mai des este acest mesaj: „Călin, Călin, suntem aici cu tine.” Cred că a fost important sprijinul ăsta oferit și faptul că domnul Călin Georgescu a auzit tot timpul că nu a fost abandonat acolo. Au mai existat măsuri abuzive ale statului, de arestare preventivă, și împotriva altor lideri politici simpatizați, dar niciodată n-au ieșit oamenii în stradă pentru nimeni altcineva decât pentru Călin Georgescu. Sper ca...

Dan Tomozei: Dacă îmi dați voie... [neclar] demonstrată lovitura de stat din decembrie 2024. Cine i-a plătit pe oamenii ăștia să iasă în stradă? Cine i-a plătit – habar n-am – pe sutele de mii, pe milioanele de români care au făcut postări în rețelele de socializare favorabile domnului Călin Georgescu? Cine i-a organizat pe oamenii din fața arestului central din București, pe cei care au adus ceai, apă, sandvișuri? Asta să-mi demonstreze procurorii, ca să-i cred pe toți cei care au dat lovitura din decembrie 2024 – vorbim de fostul președinte Iohannis, vorbim de fostul premier Ciolacu, de fostul premier Ciucă, vorbim de cei de la USR, de toți cei care au fost implicați în mizeria din 6 decembrie 2024 – să-mi demonstreze și astăzi că sunt rușii, că rușii sunt în stradă, că rușii cer minimă decență și minime probe.

Ceea ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni este o reacție naturală și firească, nesperată, din punctul meu de vedere, a românilor – a celor de acasă și a celor din țările europene – de a nu mai accepta să fie tratați în bătaie de joc [în subtitrare: „în bătaie de batjocuri”]. Doamna Oana Eftimie, oamenii care au ieșit în stradă sunt parte din România vie. Or, lucrul ăsta, chiar

dacă sună ușor ridicol, iată că domnul Georgescu a reușit să-l producă: acea trezire în conștiință. Să nu mai taci în fața unui abuz este un gest de minimă demnitate. Iar faptul că domnul Călin Georgescu și familia domnului Georgescu se bucură de o asemenea simpatie, evident că îi pune în problemă gravă pe toți cei care produc aceste abuzuri și pe cei care au produs lovitura de stat din decembrie 2024, pentru că ei nu au acest sprijin moral și, dacă vreți, psihic.

Dacă domnul Georgescu mâine reușește să părăsească Arestul Central, este un lucru util și necesar, dar nu este finalul de drum. La fel cum, pentru toți cei care au ieșit în stradă, nu, acesta nu este finalul de drum. Noi trebuie să încercăm să aflăm ce s-a întâmplat cu adevărat în decembrie 2024, pentru că în ultimele zile avem mai multe coincidențe. Deci îl arestăm pe Călin Georgescu – da, omul rușilor, omul care el a dat lovitura de stat ca să nu se aleagă – dar tocmai acum autoritățile de la București au găsit de cuviință să trimită instituțiilor europene dosarul cu manipularea TikTok din decembrie 2024. Până acum n-au avut timp, brusc acum. Și, mai mult decât atât, să-l trimită în judecată pe Bogdan Peșchir, pentru că el și-a permis, în calitate de persoană privată – subliniez, privată – să aibă opinie și opțiune politică.

Oana Eftimie: Da.

Dan Tomozei: Iată că se aglomerează abuzurile și ei, în lipsă de argumente, își dau singuri autogol.

[01:03:26 – Kensington a lucrat cu bani publici, de la PNL, deturnați către campania altui candidat, și a fost desființată după izbucnirea scandalului]

Oana Eftimie: Aș vrea să discutăm puțin despre asta, mai ales când ne apropiem de final. Bogdan Peșchir, care s-a implicat voluntar în campania domnului Călin Georgescu, a fost trimis în judecată pentru coruperea alegătorului, însă n-am auzit nicio clipă ca rușii – pentru că știm cine sunt rușii, rușii din raportul CSAT erau agenția de casă a PNL-ului, Kensington, care, pe platforma TikTok, împreună cu o agenție de plasare de influenceri, Fame Up, începuse o campanie care se numea „Echilibru și verticalitate”, pe care autoritățile statului român o asociau cu o campanie derulată înaintea începerii războiului din Ucraina de Rusia în Ucraina, spuneau ei. Deci cam ăla a fost primul moment în care am auzit de interferență rusă și a fost conectată de această campanie „Echilibru și verticalitate”. Până în acest moment nu avem nicio informație că cei de la agenția Kensington ar fi fost invitați la audieri măcar. Știm că ei au fost deranjați cu telefoane doar de presă în acel moment, și de o mică parte din presă, mai exact de Snoop, dacă îmi aduc aminte.

Dan Tomozei: Da, dar, doamna Eftimie, trebuie subliniat că această companie a lucrat cu bani publici, cu bani de la buget, cu bani de la PNL.

Oana Eftimie: Evident, cu banii PNL-ului deturnați către campania unui alt candidat. Da.

Dan Tomozei: Mai mult decât atât, după ce a izbucnit scandalul, compania Kensington din București a fost desființată tocmai pentru a șterge urmele.

Oana Eftimie: Eu nu am această informație. Sunteți sigur? Este publică informația asta? Sunteți siguri de asta? Pentru că...

Dan Tomozei: ...compania, firma Kensington avea mai multe bucățele; a fost constituită din mai multe mici afaceri. Afacerea care s-a ocupat exclusiv de alegerile din decembrie 2024 a fost desființată. Dați o căutare pe internet.

Oana Eftimie: O să precizez un lucru. Agenția Kensington, care este condusă de Răzvan Săndulescu, soțul doamnei Simona Gherghe de la Antena 1, a lucrat ulterior la campania lui

Crin Antonescu, în primăvara anului trecut, în 2025, și apoi la campania lui Nicușor în turul 2. Domnul Răzvan Săndulescu este printre cei care au fost prezenți la împărțirea de sarmale, adică la inaugurarea noului președinte. Nu, eu una nu știu de închiderea agenției. A, ba da. În momentul ăsta, la o căutare simplă pe Google, vedem că biroul din București este închis pe perioadă nedeterminată. Cam asta ne spune Google-ul. Interesant.

Dan Tomozei: Prin urmare, ca să încheiem: rușii sunt în stradă de câteva săptămâni, pe ploaie, pe frig, în noapte. Rușii sunt cei care nu cer absolvirea domnului Georgescu pentru fapte făcute. Rușii sunt cei care cer un lucru simplu: „Domnule, dacă a făcut ceva, să plătească; dacă nu, nu vă bateți joc de viața unor oameni, de viața unui om și de viața unei familii.” Care, până la urmă, ce a făcut? Nu a vrut să intre în horă. Asta e singura mea explicație. Nu a vrut să intre în hora serviciilor, în hora mafiei europene. Nu a vrut decât ceva decent, domnule: România să aibă minimă demnitate și atitudine ca stat. Asta nu e permis – nici de la Bruxelles, nici de la Washington. Și atunci noi suntem într-o perioadă de maximă umilință națională, așa cum am fost de nenumărate ori în istorie, așa cum s-a întâmplat și în decembrie 1989, când instituțiile statului au fost cele care au dat lovitura de stat – instituțiile statului și oamenii în uniformă au dat lovitura de stat și au omorât, și nimeni nu plătește. Sunt convins că nici acum nu vom avea o clarificare deplină. Dar de ce nu vom avea o clarificare deplină? Pentru că așa funcționează Uniunea Europeană: Rusia trebuie să fie dușmanul.

Și am selectat, dacă îmi dați voie încă două-trei minute, două afirmații. Noi ne uităm spre Occident, spre Uniunea Europeană, spre America, spre Marea Britanie, ca la o lumină. Or, noul premier al Marii Britanii... Uitați ce scrie presa liberă de la București [în subtitrare: „Am aici presa liberă de la București”]: „Andy Burnham numește Rusia dușman și declară că a exercitat o interferență clară în referendumul privind Brexit din 2016.” Ăsta e titlul. Dar ce declară de fapt premierul, actualul premier britanic? „Când am ajuns la Downing Street, la reședință, am întrebat dacă a existat o interferență a Rusiei în referendumul din 2016 și mi s-a dat un răspuns clar că da, a existat.” Deci omul ăsta [neclar] i s-a spus pe gură exact ceea ce fac procurorii noștri. Același premier britanic declară că este aproape sigur că iranienii, Gărzile Revoluționare Iraniene, au orchestrat un incident la o bază aeriană britanică. Și din nou aceeași presă liberă de la București spune că premierul britanic Andy Burnham a declarat în fața Parlamentului britanic că incidentul de la sfârșitul lunii septembrie, petrecut în apropierea bazei aeriene britanice Fairford, a fost aproape sigur orchestrat de iranieni. Cum vine treaba asta cu „aproape sigur”? „Pot confirma că, potrivit evaluărilor noastre, este foarte probabil ca acest incident să fi fost coordonat din Iran și aproape cu certitudine orchestrat de Corpul Gărzii Revoluționare Iraniene.” Domnule, parcă sunt procurorii români. Ăștia sunt procurorii români. Ăștia sunt politicienii europeni. Asta este lumea în care dumneavoastră trăiți în fiecare zi.

Și vă mai dau un exemplu, pentru că suntem în China. Știrea asta pe mine m-a făcut praf: „UE nu renunță la măsurile comerciale împotriva Chinei.” Zilele trecute a fost o nouă negociere între China și Uniunea Europeană la Beijing, în care reprezentanții Comisiei Europene și reprezentanții guvernului chinez au ajuns la un consens. Au semnat consensul. Vorbim ca Leu din dosarul lui Georgescu, în care ăla semnează și nu știe ce scrie. Da. Și după ce au ajuns la Bruxelles, reprezentanții Comisiei Europene au prins curaj. Citez: „Uniunea Europeană nu intenționează să renunțe la instrumentele de apărare comercială împotriva Chinei” – și, atenție – „în pofida acordului recent stabilit privind limitarea exporturilor de vehicule hibride chinezești.” Ce încredere să ai în Uniunea Europeană, în Occident, câtă vreme tu stai la masă, ajungi la un acord, semnezi, pui pe hârtie, și după aia spui: „Nu e suficient, nu mai sunt de acord. Eu cu mine nu mai sunt de acord. Dialogul nu este suficient.” De ce nu este suficient

dialogul în Uniunea Europeană, în Europa? Pentru că moartea produce bani. Tragedia unui om, a unei țări – vorbesc de Ucraina, de altă țară, Iran, alte țări, Liban – tragedia fiecăruia dintre noi produce bani, foarte mulți bani.

[01:12:20 – Occidentul nu dă bani să finanțeze libertatea de exprimare, ci proiecte care vin să astupe orice gură de aer liber]

Oana Eftimie: Cum se vede ce s-a întâmplat în România? Cum s-a văzut arestarea preventivă a lui Călin Georgescu în presa internațională? Ultima dată când am vorbit ați spus că nu prea au fost informații în presa din China legată de...

Dan Tomozei: În China, nici astăzi nu este abordat subiectul. Presa chineză este de stat, motiv pentru care am argumente să spun că este o presă responsabilă, dar nici pe rețelele de socializare nu a fost abordat subiectul, unde este spațiul liber. Or, dacă ne uităm în presa internațională, vedem că România, așa cum am mai spus, nu face decât să producă mari deservicii de imagine. Pentru că dacă la început a fost preluat spectacolul produs de instituțiile statului împotriva imaginii statului român, în presa internațională au apărut mai multe informații echilibrate decât în presa de la București. Mai mult decât atât, în presa internațională, atunci când cineva și-a permis – cum e cazul domnului Jones [neclar] – să ia atitudine, în presa de la București a fost atacată acea voce. Mai mult decât atât, a fost atacată cu finanțare de la Fundația Konrad Adenauer. Prin urmare, Occidentul are bani, nu ca să finanțeze libertatea de exprimare, ci să finanțeze orice proiect care vine să astupe o gură de aer liber, orice proiect care vine să prezinte și altfel decât așa cum e ordin: presa la ordin.

Or, câtă vreme în România fundațiile internaționale, instituțiile publice de forță, ministerul public, președintele României, oamenii politici își permit să calce în picioare dreptul la imagine și viața, libertatea unui om, toți suntem în pericol. Asta trebuie să se înțeleagă la București. Astăzi e domnul Georgescu, mâine poate fi oricare dintre noi. Or, pentru asta, dacă suntem în democrație și încă avem mintea limpede, nu trebuie să trecem.

Încheiere

Oana Eftimie: Domnule Dan Tomozei, vă mulțumesc încă o dată pentru bunăvoința de a relua acest dialog, pentru a sublinia tot ce n-am reușit în urmă cu două săptămâni. Dacă mai aveți un mesaj la final, v-aș ruga să-l dați, sau poate concluzii.

Dan Tomozei: Aș vrea să repet că nu sunt avocatul familiei Georgescu, nici măcar prietenul familiei Georgescu. Pe domnul Georgescu l-am întâlnit o singură dată, în toamna anului 2025, iar cu doamna Cristela Georgescu sunt în dialog după data de 24 sau 25 septembrie...

Oana Eftimie: După data arestării.

Dan Tomozei: După data arestării preventive eu am încercat să o caut, la rândul meu [în subtitrare: „să i caut la rândul ei”]. Doamna Georgescu a încercat să mă găsească pentru că a văzut primul nostru dialog și a rămas cumva surprinsă că cineva vorbește pe argumente și pe dosar. Dar altfel eu nu am o implicare alta decât a unui român care este nemulțumit să vadă că statul român își bate joc de cetățenii României. Și mai repet un lucru: eu asta fac din 1992. N-au cum să mă schimbe sau n-au cum să mă oprească. Toți avem o viață și o trăim așa cum vrem.

Eu vă mulțumesc pentru invitație și încă o notă: de când am apărut la dumneavoastră, brusc jurnaliștii din România, din toate mediile, m-au descoperit sau m-au redescoperit [cu Marius Tucă]. Sunt foarte buni prieteni. Noi am lucrat împreună mulți ani la Jurnalul Național. Noi ne cunoaștem și ăsta e argumentul pentru care am acceptat să apar la dumneavoastră și la

Marius Tucă. Nu mai mult și atât cât este necesar. Repet, vă mulțumesc pentru invitație.

Oana Eftimie: Și eu vă mulțumesc. La final aș vrea să precizez că este posibil să apară anumite blocaje, pentru că conversația noastră a fost întreruptă de vreo două ori și semnalul domnului Tomozei n-a fost chiar cel mai bun în ultima parte. Dacă cumva apar, ne cerem scuze; cred că audio, totul a fost fluent. Vă mulțumesc încă o dată, domnule Tomozei. Sperăm să auzim numai de bine. Asta a fost tot pentru astăzi. Sperăm ca în zilele următoare domnul Georgescu să ajungă acasă. Până data viitoare, nu uitați: adevărul este forma supremă de rezistență.